



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### **Usage guidelines**

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### **About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Aristophanes . Vespae . 1907

Ga 110  
588

Go 110. 588

HARVARD COLLEGE  
LIBRARY



FROM THE LIBRARY OF  
EDWIN WILLIAM FRIEND

DECEMBER 10, 1936



BIBLIOTHECA  
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM  
TEUBNERIANA

---

ARISTOPHANIS

V E S P A E

EDIDIT

THEODORUS BERGK



MCMVII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

## Benseler-Kaegi: griech. Schulwörterbuch

12. Aufl. [X u. 981 S.] Lex.-8. Dauerhaft in Halbfranz geb. *M.* 8.—

Das altbewährte Wörterbuch erscheint diesmal in beträchtlich erweiterter Gestalt (981 S. statt 916 der 11. Auflage); der Wortschatz der griechischen Lyriker, soweit er in den gangbaren Anthologien vorliegt, ist, gewiß mit vollem Recht, aufgenommen worden, ebenso der des v. Wilamowitzschen Lesebuchs. Die etymologischen Angaben sind neu bearbeitet, aber mit Weglassung alles dessen, was dem Schüler nicht unmittelbar verständlich und nützlich sein kann, also im wesentlichen mit Beschränkung auf Lateinisch und Griechisch. Sein hervorragendes praktisches Geschick hat der Herausgeber durch fortgesetzte erfolgreiche Bemühung um übersichtliche Anordnung und Gliederung (u. a. durch häufigere Anwendung von Sperr- und Fettschrift) bewährt. Auch in semasiologischer Beziehung ist manches verbessert worden. Zahlreiche Verbesserungen und Ergänzungen bringt die neue Auflage auch „in bezug auf Orthographie, Textkritik, Autorenexegese und Realerklärung.“

(Neues Correspondenzblatt, Stuttgart.)

## Heinichen-Wagner: latein. Schulwörterb.

7. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Dauerhaft in Halbfranz geb. *M.* 7 50

Der sechsten Auflage folgt nach verhältnismäßig kurzer Zeit die siebente. Bei einem so wohlbekannten und mit Recht vielverbreiteten Hilfsmittel des Lateinstudiums darf man sich bei Anzeige einer neuen Auflage kurz fassen. Gegenüber der vorletzten Ausgabe ist die jetzt erschienene in der Anlage unverändert. Im übrigen stößt man auf viele Einzelverbesserungen. Daß der Verfasser recht daran tat, der Etymologie und der Semasiologie gegenüber noch Vorsicht zu üben, wird jeder Unbefangene zugeben. Gesichertes hat er aufgenommen. Die Bedeutungsentwicklung der aufgeführten Wörter ist meist klar und folgerichtig. Recht dankenswert und gut gelungen sind die von Wagner vorausgeschickten Abrisse der römischen Literatur und der römischen Stilistik.

(Monatschrift für höhere Schulen.)

**Benseler:** deutsch-griechisches Wörterbuch . . geb. *M.* 10 50

**Heinichen:** deutsch-lateinisches Wörterbuch . . geb. *M.* 6 50

## Sonder-Wörterbücher zu

**Cäsar.** Von H. Ebeling. 5. Aufl., von J. Lange. Geb. *M.* 1 60

**Nepos.** Von H. Haacke. 14. Aufl. Geb. *M.* 1 30. Mit dem Texte des Nepos zusamm. geb. *M.* 1 60

**Homer.** Von G. Autenrieth. 10. Aufl., von A. Kaegi. Geb. *M.* 3 60

**Ovids Metamorphosen.** V. J. Siebelis. 5. Aufl., von Fr. Pollc. Geh. *M.* 4 40; geb. *M.* 4 80

— kleine Ausgabe, bearbeitet von Stange. Geb. *M.* 2 50

**Phädrus.** V. A. Schaubach. 3. Auflage. Geh. *M.* —. 60 — Mit dem Texte d. Phädrus *M.* —. 90

**Xenophons Anabasis.** V. F. Vollbrecht. 10. Aufl. Gebunden *M.* 2 20

**Xenophons Hellenika.** V. K. Thiemann. 4. Aufl. Geh. *M.* 1 50, geb. *M.* 1 90

**Siebelis' tirocinium posticum.** Von A. Schaubach. 11. Aufl. Gebunden *M.* —. 80

ARISTOPHANIS

V E S P A E.

---

EDIDIT

THEODORUS BERGK.



MCMVII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Ga 110. 588

✓



*From the library of  
Edwin W. Friend*

**ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ**

**ΣΩΣΙΑΣ** } οἰκείται Φιλοκλέωνος.  
**ΞΑΝΘΙΑΣ** }  
**ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.**  
**ΦΛΙΟΚΛΕΩΝ.**  
**ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.**  
**ΠΑΙΔΕΣ.**  
**ΚΤΩΝ.**  
**ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.**  
**ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.**

---

## ΠΙΟΘΕΣΙΣ.

### L

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρωμένος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξίν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ἧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦννον οὐδὲ οὔτοι. πέρασ δὲ τοῦ νεανίσκου θάυμαζοντος τίνας ἔνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἤτηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νοουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδαμῶς νοουθετούμενος οὐ μεδίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισαγονταὶ πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξίν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ἧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἱ ὅτι μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήθρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβριως ἀτρόπαις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐτὸν καὶ ὄρησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τούτο τὸ δρᾶμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὄλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικούντας, καὶ σαφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι δικῶν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξί-



ἀπεικάξει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χα-  
ριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ  
πρὸ Ὀλυμπιάδι. β' ἡν. εἰς Ἀθήναια. καὶ ἐνίκᾳ πρώτος Φιλωνί-  
δης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεισι τρίτος.

## II.

## ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἰρξας ἄφρων  
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται δ' , ὅπως  
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἔξιη διὰ τὴν νόσον.  
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.  
εἶδ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι  
σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα  
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ  
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος  
συμπείθεται ἔνδον διασικαζειν καὶ βιοῦν,  
ἔπει τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντός τρόπου.

5

10

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

- ΣΩΣ. Ούτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;  
 ΞΑΝ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.  
 ΣΩΣ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλεις μέγα.  
 ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;  
 ΞΑΝ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῖσαι. 6  
 ΣΩΣ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἔμου  
 κατὰ ταῖν κόραιν ἤδη τι καταχέεται γλυκύ.  
 ΞΑΝ. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾶς;  
 ΣΩΣ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐν Σαβαζίῳ.  
 ΞΑΝ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἔμοι βουκολεῖς Σαβαζίον. 10  
 κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο  
 Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·  
 καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.  
 ΣΩΣ. καῖγωγ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.  
 ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑΝ. ἐδόκουν ἀετὸν 15  
 κατακτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν κἄνυ  
 ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνουξιν ἀσπίδα  
 φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκᾶς εἰς τὸν οὐρανόν,  
 κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.  
 ΣΩΣ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20  
 ΞΑΝ. πῶς δῆ; ΣΩΣ. προσεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,  
 ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ τ' ἀπέβαλεν κἄν οὐρανῷ  
 κἄν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα.  
 ΞΑΝ. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται  
 ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩΣ. μὴ φροντίσῃς.

- οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεοὺς. 26
- ΞΑΝ.** δεινὸν γέ τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.  
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὐὸν λέξον. **ΣΩΣ.** ἀλλ' ἔστιν μέγα.  
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὄλου.
- ΞΑΝ.** λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπον τοῦ πράγματος. 30
- ΣΩΣ.** ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πικνί  
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,  
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·  
κάπσειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδδοκει  
δημηγορεῖν φάλαίνα κανδοκεύτρια, 35  
ἔχουσα φωνὴν ἐμπερημένης ὕος.
- ΞΑΝ.** αἰβοί. **ΣΩΣ.** τί ἔστι; **ΞΑΝ.** παῦε παῦε, μὴ λέγε·  
ᾄξει κάκιστον τούνῦπνιον βύρσης σαρκῶς.
- ΣΩΣ.** εἶθ' ἢ μιὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην  
ἴστη βόειον δημόν. **ΞΑΝ.** οἴμοι δειλάιος· 40  
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διστάναί.
- ΣΩΣ.** ἔδοκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον  
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.  
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·  
ὄλας; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει. 45
- ΞΑΝ.** ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραυλίσεν.
- ΣΩΣ.** οὐκ οὖν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ο Θέωρος κόραξ  
γενόμενος; **ΞΑΝ.** ἦμιστ', ἀλλ' ἄριστον.  
**ΣΩΣ.** πῶς; **ΞΑΝ.** ὅπως;  
ἄνθρωπος ὦν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·  
οὐκ οὖν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50  
ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακος οἰχῆσεται;
- ΣΩΣ.** εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοῦς δὴ ὀβολῶ μισθώσομαι  
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὄνειράτα;
- ΞΑΝ.** φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,  
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί, 55  
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

μηδ' αὐ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.  
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος  
 δούλω διαφροπιτοῦντε τοῖς θεωμένοις,  
 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δειπνον ἑξαπατώμενος, 60  
 οὔθ' αὐτίς ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·  
 οὔθ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,  
 αὐτίς τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.  
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,  
 ἡμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65  
 κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.  
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι  
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέλους.  
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῆν,  
 ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἕξη. 70  
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ' ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,  
 ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνώη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,  
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.  
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὐτοσί  
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75

ΣΩΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

\* \* \* \* \*

ΞΑΝ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.  
 ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον  
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩΣ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ  
 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἢ νόσος. 80

ΞΑΝ. Νικόστρατος δ' αὐ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης  
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,  
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὃ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝ. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85  
 εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.  
 φρασσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσποτου.

φιληλιαστής ἐστὶν ὡς οὐδεις ἀνήρ,  
 ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,  
 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθέξῃται ξύλου. 90  
 ὕπνου δ' ὄρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.  
 ἦν δ' οὖν καταμύσῃ κἄν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ  
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.  
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθῆναι  
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95  
 ὡσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεις νουμηνία.  
 καὶ νῆ Δ' ἦν ἰδη γέ που γεγραμμένον  
 υἶὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,  
 ἰὼν παρέγραψε πλησίον „κημὸς καλός.“  
 τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100  
 ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεκισμένον,  
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.  
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,  
 κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάνυ,  
 ὡσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105  
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν  
 ὡσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,  
 ὑπὸ τοῖς ὄνουξι κηρὸν ἀναπεπασμένον.  
 ψῆφων δὲ δεισας μὴ δεηθεῖη ποτέ,  
 ἴν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἐνδον τρέφει. 110  
 τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ  
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν  
 μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ ἔϊη.  
 ὁ γὰρ υἷος αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.  
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115  
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον  
 μηδ' ἐξιέναι θύραξ'. ὁ δ' οὐκ ἐπέειθετο.  
 εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθειρ', ὁ δ' οὐ μάλα.  
 μετὰ τοῦτ' ἔκορυβάντιξ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ

ἄξας ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσῶν. 120  
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ᾤφέλει,  
 διέπλευσεν εἰς Αἴγινα· εἶτα ξυλλαβῶν  
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·  
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαλος ἐπὶ τῇ κυγκλίδι.  
 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. 125  
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδροροῶν  
 καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα  
 ἐνεβύσαμεν ρακίοισι κάπακτώσαμεν·  
 ὁ δ' ὡσπερὶ κολιοὺς αὐτῷ παττάλους  
 ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοίχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130  
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλήν ἀπασαν δικτύοις  
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.  
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,  
 ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεὶ γε τῷδὲ Βδελυκλέων,  
 ἔχων τρόπους φρουραγμοσεμνάκους τινάς. 135

*ΒΔΕ.* ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

*ΞΑΝ.* οἴμοι. *ΣΩΣ.* τί ἔστι; *ΞΑΝ.* Βδελυκλέων ἀνίσταται.

*ΒΔΕ.* οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;  
 ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἵπνον εἰσελήλυθεν  
 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκῶς. ἀλλ' ἄθρει, 140  
 κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·  
 σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. *ΞΑΝ.* ταῦτ', ὦ δέσποτα.

*ΒΔΕ.* ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;  
 οὗτος, τίς εἰ σύ; *ΦΙΛ.* καπνὸς ἐγὼ γ' ἐξέρχομαι.

*ΒΔΕ.* καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. *ΦΙΛ.* συκίνου.

*ΒΔΕ.* νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν. 146  
 ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;  
 δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.  
 ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.  
 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὡς ἔτερος οὐθεὶς ἀνήρ, 150

- ὅστις πατὴρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.  
 παῖ, τὴν θύραν ᾧθει· πίξέ νυν σφόδρα  
 εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἔνταυθ' ἔρχομαι.  
 καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ  
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
- ΦΙΛ. τί δράσει; οὐκ ἐκφρήσει, ᾧ μιαρώτατοι,  
 δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
- ΞΑΝ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙΛ. ὁ γὰρ θεὸς  
 μαντευομένῳ μοῦχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,  
 ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλήναι τότε. 160
- ΞΑΝ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.  
 ΦΙΛ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.  
 ΞΑΝ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.  
 ΦΙΛ. διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.  
 ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙΛ. οἰμοὶ δεῖλαιος· 165  
 πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος  
 ὅπως τάχιστ', ἧ πινάκιον τιμητικόν.
- ΒΔΕ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖε κακόν.  
 ΦΙΛ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι  
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κἀνθηλλοῖς· 170  
 νομηνία γὰρ ἐστίν. ΒΔΕ. οὔκουν κἀν ἐγὼ  
 αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν; ΦΙΛ. οὐχ ᾧσπερ γ' ἐγώ.
- ΒΔΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ΦΙΛ. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.  
 ΞΑΝ. οἶαν πρόφασιν καθήκεν, ὡς εἰρωνικῶς,  
 ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. ΒΔΕ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν  
 ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἠσθόμην τεχνωμένου. 176  
 ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἔξαγ' ἔνδοθεν.  
 ὅπως δ' ὁ γέρον μὴ τῆδε παρακύψει πάλιν.
- ΞΑΝ. κἀνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;  
 βᾶδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 186  
 Ὀδυσσεά τιν'; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει  
 κάτω γε τουτουί τιν' ὑποδεδυκότα.

- ΒΔΕ.** ποτον; φέρ' ἰδωμαι. **ΞΑΝ.** τουτονί. **ΒΔΕ.** τουτί  
τί ἦν;  
τίς εἰ ποτ', ἄνθρωπ', ἐτσόν; **ΦΙΛ.** Οὐτίς νῆ Δία.
- ΒΔΕ.** Οὐτίς σύ; ποδαπός; **ΦΙΛ.** Ἴθακος Ἀποδρασιπ-  
πίδου. 185
- ΒΔΕ.** Οὐτίς μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσων γε σύ.  
ὑφέλκε θᾶπτον αὐτόν. ᾧ μιαιώτατος,  
ἴν' ὑποδέδουκεν· ᾧστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται  
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι παλίφ.
- ΦΙΛ.** εἰ μή μ' ἐάσειθ' ἡσύχως, μαχούμεθα. 190
- ΒΔΕ.** περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; **ΦΙΛ.** περὶ ὄνου σκιας.
- ΒΔΕ.** πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
- ΦΙΛ.** ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ  
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς  
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195
- ΒΔΕ.** ᾧθει τὸν ὕνον καὶ σαντὸν εἰς τὴν οἰκίαν.
- ΦΙΛ.** ᾧ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
- ΒΔΕ.** ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.  
ᾧθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,  
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200  
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν  
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. **ΞΑΝ.** οἶμοι δειλαιοσ·  
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
- ΒΔΕ.** ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
- ΞΑΝ.** μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐτοσί 205  
ὑπὸ τῶν κεραιμίδων ἡλιαστῆς ὀροφίας.
- ΒΔΕ.** οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·  
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;  
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν  
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
- ΞΑΝ.** ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτοῦ σεσοβήκαμεν,  
κούκ ἔσθ' ὅπως διαδύς ἄν ἡμᾶς ἔτι λαθοί.



τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὄσον ὄσον στίλβην ;  
**ΒΔΕ.** ἀλλ' ὧ πονήρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον  
 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ 215  
 τὸν πατέρα. **ΞΑΝ.** τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος  
 βαθύς.

**ΒΔΕ.** νῆ τὸν Δί', ὀψέ τᾶρ' ἀνεστήκασιν νῦν.  
 ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεί,  
 λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη  
 ἀρχαιομελισιδωνοφρονιχήρατα, 220  
 οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. **ΞΑΝ.** οὐκοῦν, ἦν δέη.  
 ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

**ΒΔΕ.** ἀλλ' ὧ πονηρέ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίση  
 τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὁμοιον σφηκιᾶ.  
 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225  
 ὀξύτατον, ὧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες  
 πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

**ΞΑΝ.** μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,  
 πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

**ΧΟΡ.** χάρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὧ Κωμία, βραδύνεις;  
 μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμάς  
 κύνειος· 231

ννὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίξειν.  
 ὧ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,  
 Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που 'νταῦθ', ἢ Χάβης  
 Φλυεύς;

πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστίν, ἀππακαὶ πα  
 παιᾶξ, 232

ἦβης ἐκείνης, ἦνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν  
 φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾶτα περιπατοῦντ  
 νύκτωρ

τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,  
 κᾶθ' ἤψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι  
 νυνί. 240

σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.  
 χθῆς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ᾧρα  
 ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρῶν  
 ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ᾧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ  
 σπευδῶμεν, ἄνδρες ἠλικες, πρὶν ἡμέραν γενέ-  
 σθαι. 245

χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,  
 μή που λίθος τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙ. τὸν πηλόν, ᾧ πάτερ πάτερ, τουτουὶ φύλαξαι.

ΧΟΡ. κάρφος χαμᾶθεν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρό-  
 βυσον.

ΠΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τφδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡ. τί δὴ μαθῶν τῷ δακτύλῳ τὴν θρουαλλίδ' ᾧθεις, 251  
 καὶ ταῦτα τοῦ λαίου σπανίζοντος, ᾧνόητε;  
 οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πριάσθαι.

ΠΑΙ. εἰ νῆ Δί' αὐτίς κονδύλοις νουθετήσῃθ' ἡμᾶς,  
 ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἰκαδ' αὐτοί.  
 κᾶπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθῆις 256  
 τὸν πηλόν ᾧσπερ ἄτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡ ἦ μὴν ἐγὼ σου χᾶτέρους μελζονας κολάζω.  
 ἀλλ' οὐτοσί μοι μάρμαρος φαίνεται πατοῦντι.  
 κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον  
 ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι. 261  
 ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοί μύκητες.  
 φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.  
 δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μῆ' στί πρῶα  
 ὕδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265  
 τί χροῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς  
 πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;  
 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἴ, γερτ' ἂν ἄδων Φρουνίχου· και γάρ ἐστιν ἀνήρ  
 φιλωδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὠνδρες,  
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας 271  
 τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἠδονῆς ἐρπύση θύραζε.  
 τί ποτ' οὐκ πρὸ θυρῶν φαίνεται' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων  
 οὐδ' ὑπακούει;

μῶν ἀπολώλεκε τὰς  
 ἐμβάδας, ἣ προσέεκοψ' ἐν 275  
 τῷ σκοτῷ τὸν δάκτυλόν που,  
 εἴτ' ἐφλέγγμηεν αὐτοῦ  
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;  
 και τάχ' ἂν βουβωνιῶη.  
 ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,  
 και μόνος οὐκ ἂν ἐπέλθετ',  
 ἀλλ' ὀπότ' ἀντιβολοίη  
 τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτω,  
 λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. 280  
 τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς  
 διεδύετ'

ἔξαπατῶν και λέγων  
 ὡς φιλαδηναῖος ἦν και  
 τῶν Σάμω πρώτος κατείποι,  
 διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς  
 εἴτ' ἴσως κείται πυρέττων. 285  
 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.  
 ἀλλ', ὡγάθ', ἀνίστασο μηδ' οὔτως σεαυτὸν  
 ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.  
 και γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει  
 τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·  
 ὃν ὅπως ἐγγυτρειεῖς.  
 ὑπαγ', ὦ παλ', ὑπαγε. 290

- ΠΑΙ.** ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ  
πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;
- ΧΟΡ.** πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-  
πὲ τί βούλει με πρίασθαι  
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ-  
στραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.  
295
- ΠΑΙ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπ-  
πία· ἦδιον γάρ. **ΧΟΡ.** οὐκ ἂν  
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθ' ἔγ' ὑμεῖς.
- ΠΑΙ.** μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
- ΧΟΡ.** ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου  
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-  
φιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·  
σύ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.  
300
- ΠΑΙ.** ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ  
τὸ δικαστήριον ἄρχων  
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὀνη-  
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἑλ-  
πίδα χρηστήν τινα νῶν ἢ  
πόρον Ἑλλάς ἱερὸν;
- ΧΟΡ.** ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,  
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'  
ὀπόθεν γε δεῖκνον ἔσται.  
310
- ΠΑΙ.** τί με δῆτ', ὦ μελέα μητέρ, ἐτικτες;
- ΧΟΡ.** ἴν' ἔμοι πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
- ΠΑΙ.** ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-  
λάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.  
315  
ξ ξ.  
πᾶρα νῶν στενάξειν.
- ΦΙΛ.** φίλοι, τήκομαι μὲν  
317  
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς

ἡμῶν ὑπακουων.

ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' εἶμ'

ἄδειν. τί ποιήσω;

τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-

μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-

σκους κακόν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα,

ἧ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης,

ἧ Προξενίδην, ἧ τὸν Σέλλου

τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,

πάθος οἰκτεῖρας·

ἧ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ

σπόδισον ταχέως·

κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας

εἰς ὄξάλμην ἔμβαλε θερμῆν·

ἧ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

**ΧΟΡ.** τίς γὰρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων

κάποκλείων τῇ θύρα; λέ

ξον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις.

**ΦΙΛ.** οὐμός υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει

οὕτοσι πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τὸ

τόνου.

**ΧΟΡ.** τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται

καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

**ΦΙΛ.** οὐκ ἔἴ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδέ

κακόν,

ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'· ἐγὼ δ' οὐ βο

λομαι.

- ΧΟΡ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μισαρός χα-  
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὄδ',  
ὄτι λέγεις τι περὶ τῶν νε- 343  
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'  
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-  
σεν λέγειν, εἰ  
μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345  
ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-  
νοϊαν,  
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδί καταβῆναι δεῦρο  
ποιήσει.
- ΒΙΑ. τίς ἄν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἄν ἐγωγε  
ποιόλην·  
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης πε-  
ριελθεῖν.
- ΧΟΡ. ἔστιν ὀπή δῆθ' ἦντιν' ἄν ἐνδοθεν οἶός τ' εἴησ  
διορούξαι, 350  
εἰτ' ἐκδῦναι φάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις  
Ὀδυσσεύς;
- ΒΙΑ. πάντα πέφρακται κούκ ἔστιν ὀπήσ οὐδ' εἰ σέρφφ  
διαδῦναι.  
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι  
γενέσθαι.
- ΧΟΡ. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς  
ὀβελίσκους  
ἴεις σαντὸν κατα τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος  
ἑάλω; 355
- ΒΙΑ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκεῖνφ  
προσόμοιον.  
ἦβων γαρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς  
ἔμαντοῦ,  
κούδεις μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι

- φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις  
 ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι 36  
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,  
 τῶ δὲ δὴ' αὐτῶν ἐπὶ ταισι θύραις  
 ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν  
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
- ΧΟΡ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριξε 36  
 μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-  
 ως γάρ, ὦ μελίττιον.
- ΦΙΛ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι το δίκτυον  
 ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.
- ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνουτος ἐς σωτηρίαν  
 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον. 37
- ΦΙΛ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,  
 ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεια
- ΧΟΡ. μηδέν, ὦ τάν, δέδιδι, μηδέν·  
 ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-  
 ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν  
 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ- 38  
 χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῆ  
 μὴ πατεῖν τὰ  
 ταῖν θεᾶν ψηφίσματα.  
 ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλφῶδιον ἐ-  
 καδίμα  
 δήσας σαντὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Δι-  
 πείθους. 39
- ΦΙΛ. ἄγε νῦν, ἦν αἰσθομένω τούτω ζητητόν μ' ἐστὶ  
 λαμβᾶσθαι  
 κἄνασπαστὸν ποιεῖν εἰσω, τί ποιήσετε; φράξ-  
 νυμί.
- ΧΟΡ. ἀμνοῦμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἄπαντ' ἐ-  
 καλέσαντες,

ᾧστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα  
ποιήσομεν ἡμεῖς.

**ΒΙΛ.** δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἦν  
τι πάθω' γώ, 385  
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι  
δρυφάκτοις.

**ΚΟΡ.** οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ', ᾧ βέλτιστε,  
καθίλει  
σαντὸν θαρρῶν ἀπευξάμενος τοῖσι πατροφίοισι  
θεοῖσιν.

**ΒΙΛ.** ᾧ Λύκε δέσποτα, γείτων ἦρως· σὺ γὰρ οἷσπερ  
ἐγὼ κεχάρησαι,  
τοῖς δακρῦοῖσιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλο-  
φυρμοῖς· 390  
ᾧκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταυτ'  
ἀκροῶθω,  
κάβουλήθης μόνος ἠρώων παρὰ τὸν κλάοντα κα-  
θῆσθαι.

ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·  
κοῦ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ'  
ἀποπάρθω.

**1Ε.** οὗτος, ἐγείρου. **ΞΑΝ.** τί τὸ πρᾶγμ'; **ΒΔΕ.** ᾧσπερ  
φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται

**1Ν.** μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται αὐ; **ΒΔΕ.** μὰ Δί' οὐ  
δῆτ', ἀλλὰ καδιμᾶ 396  
αὐτὸν δήσας. **ΞΑΝ.** ᾧ μιαρῶτατε, τί ποιεῖς; οὐ  
μὴ καταβήσει;

**1Ε.** ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυ-  
λάσι παῖε,  
ἦν πως κρύμνην ἀνακρούσῃται πληγείς ταῖς εἰρε-  
σιώναις.



- ΦΙΛ. οὐ ξυλλήψεσθ' οποσοισι δίκαι τήτες μέλλουσιν  
 ἔσσεσθαι, 400  
 ᾧ Σμικυθίων καὶ Τισιαῖδῃ καὶ Χρήμων καὶ Φερέ-  
 δειπνε;  
 πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶδῃ  
 μᾶλλον ἄγεσθαι;
- ΧΟΡ. εἶπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,  
 ἦνπερ, ἦνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;  
 νῦν ἐκείνο νῦν ἐκείνο 405  
 τοῦξύθυμον, φ' κολαζό-  
 μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὄξύ.  
 ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,  
 θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,  
 καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἦκειν 410  
 ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν  
 ὄντα κάπολούμενον,  
 ὅστις τόνδε λόγον εἰσφέρει,  
 ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
- ΒΔΕ. ᾧγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκραγάτε.
- ΧΟΡ. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ΒΔΕ. ὡς τόνδ' ἐρῶ  
 οὐ μεθήσομαι. 416
- ΧΟΡ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστὶν ἐμφανής;  
 ᾧ πόλι καὶ Θεῶρον θεοσεχθρία,  
 κεί τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
- ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρο' ἔχουσιν. οὐχ ὄρας, ᾧ δέ-  
 σποτα; 420
- ΒΔΕ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
- ΧΟΡ. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἄπας ἐπί-  
 στρεφε  
 δεῦρο καῖξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν Ἴεσο,  
 ξυσταλείς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλή-  
 μενος,

ὡς ἂν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὄργισεν. 425

**ΞΑΝ.** τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχούμεθα·  
ὡς ἐγὼ γ' αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκεντριδῆς,

**ΧΟΡ.** ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μῆ, φῆμ' ἐγὼ  
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

**ΠΙΛ.** εἰά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφήκες ὄξυκάρδιοι, 430  
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὄργι-  
σμένοι,  
οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύ-  
λους.

**ΞΔΕ.** ὦ Μίδα καὶ Φρυξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασσυντία,  
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί·  
εἰ δὲ μῆ, ἔν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435  
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρῖων τὸν ψόφον.

**ΚΟΡ.** εἰ δὲ μῆ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

**ΠΙΛ.** ὦ Κέκροψ ἤρωσ ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακον-  
τίδη,  
περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειροῦ-  
μενον,

οὐς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χολνικῆ; 440  
**ΣΟΡ.** εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῶ γήρα κακά;  
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δε-  
σπότην

πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-  
μένοι

διφθερῶν κάξωμίδων, ἄς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,  
καὶ κινᾶς, καὶ τοὺς πόδας χεῖμῶνος ὄντος ἀφέ-  
λει, 445

ᾧστε μὴ φηγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι  
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμ-  
βάδων.

**ΙΛ.** οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηροῖον;

οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὄθ' εὐρῶν τοὺς βότρους κλι-  
 πτοντά σε  
 προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὐ κἀνδρ-  
 κῶς,  
 ᾧστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρ  
 ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-  
 δραμεῖν.

**ΧΟΡ.** ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην  
 οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν  
 τρόπος

ὄξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλέπόντων κάρδαμα.

**ΒΔΕ.** παῖε παῖ, ᾧ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς αἰ-  
 κίας.

**ΞΑΝ.** ἀλλὰ δρω τοῦτ'. **ΒΔΕ.** ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῶ  
 τῷ καπνῷ.

οὐχὶ σουῖσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε  
 ξύλω.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἐντυφε τὸν Σελλα-  
 τίου.

**ΞΑΝ.** ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ

**ΒΔΕ.** ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ φραδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς δε-  
 φυγες,  
 εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρ-  
 κότες.

**ΧΟΡ.** ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα  
 τοῖς πένησιν, ἢ τυραννὶς  
 ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιουῖσά με;  
 εἰ σὺ γ', ᾧ πόνω πονηρὸς καὶ κομηταμυνία,  
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπειργεῖς ἂν ἔθηκεν ἢ πόλις,  
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν  
 οὔτε λόγον εὐτράπελον,  
 αὐτὸς ἄρχων μόνος.

- ΒΔΕ.** ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς  
 ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγᾶς ;
- ΧΟΡ.** σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,  
 καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 475  
 στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων ;
- ΒΔΕ.** νῆ Δί' ἣ μοι κρείττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ  
 πατρὸς  
 μαῖλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὄσημέραι.
- ΧΟΡ.** οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σουστίην οὐδ' ἐν πη-  
 γάνῳ· 480  
 τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.  
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος  
 ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλῆ.
- ΒΔΕ.** ἄρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου ;  
 ἢ δέδοκται σοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485
- ΧΟΡ.** οὐδέποτε γ', οὐχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ἦ,  
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.
- ΔΕ.** ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστὶ καὶ ξυνωμόται,  
 ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμα τις κατηγορῆ,  
 ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'  
 ἐτῶν· 490  
 ἰ ὦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·  
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.  
 ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,  
 εὐθέως εἰρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·  
 οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495  
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἠδύσματα,  
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω·  
 εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι ;  
 ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα ;
- ΔΝ.** κάμει γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,  
 ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι 501

οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὄθ' εὐρῶν τοὺς βότρους κί-  
 πτοντά σε  
 προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέθειρ' εὐ κἀνόμ-  
 κῶς,  
 ᾧστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄμ-  
 ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐ-  
 δραμεῖν.

**ΧΟΡ.** ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δῶσετον καλὴν δίκην  
 οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἴν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν  
 τρόπος

ὄξυνθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.  
**ΒΔΕ.** παῖε παῖ', ᾧ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οὐ-  
 κίας.

**ΞΑΝ.** ἀλλὰ δρωῦ τοῦτ'. **ΒΔΕ.** ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλὰ  
 τῷ καπνῷ.

οὐχὶ σουῖσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ  
 ξύλω.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἐντυφε τὸν Σελλαι-  
 τίου.

**ΞΑΝ.** ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ;

**ΒΔΕ.** ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ φραδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς δι-  
 φνυγες,  
 εἶπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-  
 κότες.

**ΧΟΡ.** ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα  
 τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς  
 ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;  
 εἰ σὺ γ', ᾧ πόνω πονηρὸς καὶ κομηταμυνία,  
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ἃν ἔθθηκεν ἢ πόλις,  
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν  
 οὔτε λόγον εὐτράπελον,  
 αὐτὸς ἄρχων μόνος.

- ΔΕ.** ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βουῆς  
 ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγᾶς;
- ΚΟΡ.** σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,  
 καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κράσπεδα 475  
 στεμμάτων, τὴν δ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
- ΔΕ.** νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ  
 πατρὸς  
 μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
- ΚΟΡ.** οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σουσῆτιν οὐδ' ἐν πη-  
 γάνῳ. 480  
 τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.  
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος  
 ταῦτά ταῦτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλή.
- ΔΕ.** ἄρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαγθεῖτε μοι;  
 ἢ δέδοκται σοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485
- ΚΟΡ.** οὐδέποτε γ', οὔχ, ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ἦ,  
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὦδ' ἐστάλης.
- ΔΕ.** ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,  
 ἦν τε μείζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμα τις κατηγορεῖ,  
 ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'  
 ἐτῶν. 490  
 ἰ ὦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα·  
 ὦστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.  
 ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,  
 εὐθέως εἰρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·  
 οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495  
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἠδύσματα,  
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·  
 εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;  
 ἢ νομζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;
- ΑΝ.** κάμει γ' ἢ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,  
 ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι 501

ἤρσεν εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

**ΒΔΕ.** ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἤδ' , εἰ καὶ νῦν ἐγὼ  
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα  
τῶν 504

ὀρθροφουτοσυκοφαντοδικοταλαιπῶρων τρόπων  
ξῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω  
ταῦτα δοῦν ξυνωμότης ὣν καὶ φρονῶν τυραννικά.

**ΦΙΛ.** νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα  
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστρεφείς·  
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἡδίου ἂν  
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνυ-  
μένον. 511

**ΒΔΕ.** νῆ Δί' εἰδίσθης γὰρ ἦδυσθαι τοιούτοις πράγ-  
μασιν·

ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὰ λέγω,  
ἀναδιδάξειν οἶμαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις;

**ΦΙΛ.** ἔξαμαρτάνω δικάζων; **ΒΔΕ.** καταγελώμενος μὲν  
οὖν 515

οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μόνον οὐ προσ-  
κυνεῖς.

ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. **ΦΙΛ.** παῦε δουλείᾳ  
λέγων,

ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. **ΒΔΕ.** οὐ σύ γ' , ἀλλ'  
ὑπηρετεῖς

οἴομενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὃ πάτερ,  
ἥτις ἡ τιμὴ στί σοι καρπομένη τὴν Ἑλλάδα. 520

**ΦΙΛ.** πάνν γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. **ΒΔΕ.** κα-  
μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. **ΦΙΛ.** καὶ ξίφος γέ μ'  
δότε.

ἦν γὰρ ἠττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τὴν  
ξίφει.

**ΒΔΕ.** εἶπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ μμένης;

**ΦΙΛ.** μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-  
μονος. 525

**ΧΟΡ.** νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμετέρου  
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ  
καινόν, ὅπως φανήσῃ —

**ΒΔΕ.** ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ἀτὰρ φανεῖ πόλις τις ὧν, ἣν ταῦτα παρακελεύῃ;

**ΧΟΡ.** μὴ κατὰ τὸν νεανίαν 531

τόνδε λέγειν. ὄρας γὰρ ὡς

σοὶ μέγας ἐστ' ἀγῶν

καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

εἶπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν 535

οὔτος ἐθέλει κρατῆσαι.

**ΒΔΕ.** καὶ μὴν ὄσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψο-  
μαι γῶ.

**ΦΙΛ.** τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἣν ὀδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

**ΧΟΡ.** οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540

χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῆ·

σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν

ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις

θαλλοφόροι καλοῖμεθ', ἀν-

τωμοσιῶν κελύφῃ. 545

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-  
γήσειν

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βα-  
σάνιζε.

**ΦΙΛ.** καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς  
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας

τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ

δικαστοῦ, 550



ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα  
 γέροντος;  
 ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνήσ τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι  
 δρυφάκτοις  
 ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθύς  
 προσιόντι  
 ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσίων  
 κεκλοφυῖαν·  
 ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-  
 χουῦντες·  
 οἰκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς  
 πῶποθ' ὑφείλου  
 ἀρχὴν ἄρχας ἢ πλ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-  
 ράζων·  
 ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτιέ-  
 ραν ἀπόφυξιν.

**ΒΔΕ.** τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυ-  
 νόν μοι.

**ΦΙΛ.** εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὄργην ἀπο-  
 μορχθεὶς,  
 ἐνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-  
 ποιήκα,  
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπό-  
 φυξιν.  
 φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θάπτευσ' ἐν  
 ταῦθα δικαστῆ;  
 οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστι-  
 θέασιν  
 κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν  
 ἔμοισιν·  
 οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου κ  
 γέλοιον·

οἱ δὲ σκώπτουσ', ἐν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν  
κατάθωμαι.

κἂν μὴ τοῦτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐ-  
θύς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός, ἐγὼ δ'  
ἀκροῶμαι·

τὰ δὲ συγκύπτουτ' ἀμβληχᾶται· κἄπειδ' ὁ πατήρ  
ὑπὲρ αὐτῶν 570

ᾧσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης,  
ἀπολύσαι·

εἰ μὲν χαίρεις ἄρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλε-  
ήσεις·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίῳις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ με  
πιθέσθαι.

χῆμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'  
ἀνεῖμεν.

ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλοῦτου  
καταχρήνη; 575

**ΒΔΕ.** δεῦτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-  
του καταχρήνην·

καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄγεις φάσκων τῆς Ἑλλά-  
δος ἄρχειν.

**ΦΙΑ.** παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι  
θεᾶσθαι.

κἂν Οἰαγρὸς εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει  
πρὶν ἂν ἡμῖν 579

ἐκ τῆς Νιόβης εἶπη ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.  
κἂν ἀύλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα  
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡϋλῆσ' ἀπι-  
οῦσιν.

κἂν ἀποθνησκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπῃ  
παῖδ' ἐπίκληρον,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δια-  
θήκῃ

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν  
ἐπούση, 58<sup>5</sup>  
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-  
πίση.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρωμέν· τῶν δ' ἄλλων  
οὐδεμί' ἀρχή.

**ΒΔΕ.** τουτὶ γάρ τοι σὲ μόνον τούτων ὧν εἰρηκας μα-  
καρίζω·

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογ-  
χυλιάζων.

**ΦΙΑ.** ἔτι δ' ἡ βουλή χά' δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πράγμα'  
ἀπορήση, 59<sup>0</sup>

ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς πα-  
ραδοῦναι·

εἴτ' Εὐαθλος χά' μέγας οὔτος κολακῶννυμος ἀσπι-  
δαποβλής

οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ  
μαχεῖσθαι.

κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πάποτ' ἐνίκησει.  
εἰ μὴ

εἴπη τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δικα-  
σαντας· 59<sup>5</sup>

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οἱ  
περιτρώγει,

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπα-  
μύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῖ  
πάποτ' ἔδρασας.

ἀλλὰ Θεωρος, καίτουστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν  
ἐλάττων,

τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι ἡμῶν  
 περικωνεῖ. 600  
 σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἴων ἀποκλείεις καὶ  
 κατερούκεις,  
 ἦν δουλείαν οὐσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀπο-  
 δεῖξειν.

ΒΔΕ. ἐμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ  
 κάναφανήσει  
 πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς  
 περισέμνου.

ΦΙΑ. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ γὰρ  
 πικρὴ σμῆνη, 605  
 ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἦκονθ'  
 ἅμα πάντες  
 ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-  
 γάτηρ με  
 ἀπονίξῃ καὶ τὴν πόδ' ἀλείψῃ καὶ προσκύψασα φι-  
 λήσῃ,  
 καὶ παππίξουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκ-  
 καλαμᾶται,  
 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστήν μᾶζαι  
 προσενέγκῃ, 610  
 κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάξῃ,  
 φάγε τουτί,  
 ἐντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μὴ με  
 δεήσῃ  
 ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον πα-  
 ραθήσῃ  
 καταρασάμενος καὶ τονθορούσας, ἄλλην μὴ μοι  
 ταχὺ μάξῃ.  
 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελῶν  
 ἀλεωρήν. 615

κἄν οἶνόν μοι μὴ ᾿γχις σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'  
 ἔσκεκόμισμαι  
 οἶνου μεστόν, κατ' ἔγγεομαι κλίνας· οὗτος δὲ  
 κεχηνῶς  
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στρατιῶν  
 κατέπαρδεν.

ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν  
 ἐλάττω, 62\*

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;  
 ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,  
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,  
 οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,  
 ὡς Ζεῦ βασιλεῦ. 63\*

κἄν ἀστράψω, ποππύξουσιν,  
 κάγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες  
 καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·  
 νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'  
 ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα. 64\*

ΧΟΡ. οὐ πάποθ' οὔτω καθαρώς  
 οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-  
 δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγῆσειν·  
 καλῶς γὰρ ἦδειν ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι. 65\*

ΧΟΡ. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν  
 κούδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'  
 ἠύξανόμην ἀκούων,  
 κἄν μακάρων δικάζειν  
 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,  
 ἠδόμενος λέγοντι. 66\*

ΦΙΛ. ὥσθ' οὗτος ἦδη σκορδιναῖται κάστιν οὐκ ἐν αὐτοῖ.  
 ΒΛΕ. ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

- ΧΟΡ.** δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν  
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645  
τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶ-  
ναι χαλεπὸν  
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγουσι.  
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὄρα ζητεῖν σοι καὶ  
νεόκοπτον,  
ἦν μοί τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν  
κατερεῖξαι.
- ΒΔΕ.** χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μελίζονος ἢ 'πι  
τρυγφοδοῖς, 650  
ιάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.  
ἀτάρ, ὃ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙΛ. παῦσαι καὶ  
μὴ πατέριζε.  
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με δι-  
δάξεις,  
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῆ σπλάγ-  
χνων μ' ἀπέχεσθαι.
- ΒΔΕ.** ἀκρόασαί νυν, ὃ πακπίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ  
μέταπον. 655  
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φανύως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'  
ἀπὸ χειρός,  
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν  
προσιόντα.  
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκα-  
τοστάς,  
πρυνταεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς  
καὶ δημιόπρατα.  
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται  
ἡμῖν. 660  
ἀπὸ τούτου νυν κατὰθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς  
ἐνιαυτοῦ

ἕξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέ-  
 νασθεν,  
 γίννεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τά-  
 λαντα.

ΦΙΑ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ'  
 ὁ μισθός.

ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τα  
 χρήματα τᾶλλα; 665

ΦΙΑ. ἐς τούτους τούς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων  
 κολοσυρτόν,  
 ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεὶ. ΒΔΕ. σὺ  
 γάρ, ὦ πάτερ, αὐτούς  
 ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς φηματίοις πε-  
 रिπεφθεῖς.

καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα  
 τάλαντα

ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαντὶ κἀναφο-  
 βοῦντες, 670

δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν  
 ἀνατρέψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τούς ἀργελόφους,  
 περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σύρφακα τοῖ  
 ἄλλον

ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τραγαλίζοντα κ  
 μηδέν,

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δω-  
 ροφοροῦσιν 675

ὑρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα  
 προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα  
 πλουθυγίειαν·

σοι δ' ὧν ἄρχεις πολλά μὲν ἐν γῆ, πολλά δ' ἐφ'  
 ὑγρᾷ πιτυλεύσας,  
 οὐδεις οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δί-  
 δωσιν.

ΦΙΛ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλι-  
 θας μετέπεμψα. 680

ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-  
 κναίεις.

ΒΔΕ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαν-  
 τας ἐν ἀρχαῖς

αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μι-  
 σθοφοροῦντας;

σοι δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾶς, οἷς  
 αὐτὸς ἐλαύνων

καὶ πεξομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτίσσω, πολλά πο-  
 νήσας. 685

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾶς, ὃ μάλιστα  
 μ' ἀπάγγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῆνον, Χαιρέου  
 υἱός,

ὡδὶ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-  
 ρανθεὶς,

ἤκειν εἶπη πρὸς κἂν ᾧρα δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν  
 ὑμῶν

ὔστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριᾶβολον οὐ κο-  
 μίεται. 690

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἂν  
 ὔστερος ἔλθῃ.

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'  
 ἑαυτοῦ,

ἦν τις τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ  
 πρᾶγμα δὴ ὄντε



ἔσπουδάκατον, κᾶθ' ὡς πρόιονες ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ'  
ἀντενέδωκε·

σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλαργέτην· τὸ δὲ πραττό-  
μενόν σε λέληθεν. 65

ΦΙΛ. ταυτί με ποιουῖς; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τοῖ  
θίνα ταράττεις,  
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ἵ  
τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕ. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν  
ἅπασιν,

ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκ-  
κλησαι·

ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστον, ἀπὸ τοῦ Πόντου  
μέχρι Σαρδούς, 70

οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ· καὶ  
τοῦτ' ἐρίψοι

ἐνστάξουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὡς πε-  
ξίλαιον.

βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ἔ-  
ἔνεκ', ἐρῶ σοι,

ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κᾶθ' ὅταν οὐκ  
γ' ἐπισέξῃ

ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρύξας ἀγρίως ἀνὰ  
ἐπιπηδᾶς. 71

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, φάδι-  
ῆν ἄν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλιαί, αἶ νῦν τὸν φόρον ἡμῶν  
ἀπάγουσιν·

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταξ-  
ἐκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξων ἐν κᾶσι μ-  
γφοῖς

καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυ-  
ριάτῃ, 710  
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι  
τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μι-  
σθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛ. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς  
καταχεῖται,  
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλ-  
θακὸς εἰμι.

ΒΔΕ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-  
δόασιν 715

ὑμῖν καὶ σίτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-  
δίμνους  
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπάποτέ σοι, πλὴν πρώην  
πέντε μεδίμνους,  
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοί-  
νικα, κριθῶν.

ὣν εἴνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον ἀσί,  
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720

ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντας.  
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν

ὄ τι βούλει σοι,  
πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.

ΟΡ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν  
μῦθον ἀκούσῃς, 725

οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ  
δεδόκησαι·

ᾧσ' ἤδη τὴν ὄργην χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-  
ταβάλλω.

ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,  
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.  
εἶθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς  
εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν  
παρῶν ἐμφανῆς  
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,  
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·  
σὺ δὲ παρῶν δέχου.

**ΒΔΕ.** καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων  
ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον  
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σίσυραν,  
πόρνην, ἧτις τὸ πέος τρίψει,  
καὶ τὴν ὀσφῦν.

ἀλλ' ὅτι σιγαῖ κούδεν γρούζει,  
τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

**ΧΟΡ.** νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς  
τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,  
λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας,  
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπέιθετο.

νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς  
λόγοις κείθεται,  
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-  
στάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον  
πειθόμενός τέ σοι.

**ΦΙΑ.** ἰὼ μοί μοι.

**ΒΔΕ.** οὗτος, τί βοᾷς;

**ΦΙΑ.** μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού.  
κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν,  
ἵν' ὁ κήρυξ φησί, τίς ἀψήφι-  
στος; ἀνιστάσθω.

κάπισταιίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς

ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 765  
 σπεῦθ', ᾧ ψυχῇ. ποῦ μοι ψυχῇ;  
 πάρες, ᾧ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,  
 μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς  
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

31E. ἴθ' ᾧ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ. 760

11A. τί σοι πίδωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἑνός.

31E. ποῖον; φέρ' ἴδω. 11A. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ  
 Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

31E. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,  
 ἐκέισε μὲν μηκέτι βράδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765  
 αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.

11A. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; 31E. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράτ-  
 τεται·

ὅτι τὴν θύραν ἀνέφξεν ἡ σηκὶς λάθρα,  
 ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεὶ μίαν μόνην.  
 πάντως δὲ κάκει ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770

καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη  
 εἴλη, κατ' ὀρθὸν ἠλιάσει πρὸς ἥλιον·  
 ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,  
 ὕοντος, εἰσει· κἄν ἔγορη μεσημβρινός,  
 οὐδεὶς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775

11A. τουτί μ' ἀρέσκει. 31E. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἣν  
 δίκην

λεγῆ μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,  
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

11A. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι  
 ὡσπερ πρότερον τὰ πράγματα' ἔτι μασῶμενος; 780

31E. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,  
 ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων  
 μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασῶμενοι.

11A. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,

τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. *ΒΔΕ.* παρ' ἐμοῦ.

*ΦΙΛ.* καλῶς, 78

ὅτι ἡ κατ' ἐμαυτὸν κού μεθ' ἑτέρου λήψομαι.

αἰσχιστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο *Λυσίστρατος*  
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,  
ἔλθων διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,  
κᾶπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων. 79  
κἀγὼ νέκαψ' ὀβολοὺς γὰρ φόρμην λαβεῖν·  
κᾶτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα·  
κᾶθ' εἶλκον αὐτόν. *ΒΔΕ.* ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ'  
εἶφ'; *ΦΙΛ.* ὅ τι;

ἄλεκτρονός μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·

ταχὺ γοῦν καταπέσεις τὰργύριον, ἢ δ' ὄς λέγων.

*ΒΔΕ.* ὄρα ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς; 79

*ΦΙΛ.* οὐ πάνν τι μικρόν. ἀλλ' ὄπερ μέλλεις ποιεῖ.

*ΒΔΕ.* ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

*ΦΙΛ.* ὄρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται. 80  
ἡκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε  
δικάσειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,  
κᾶν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι κᾶς ἀνήρ  
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρόν πάνν,  
ᾧσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

*ΒΔΕ.* ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω 80  
ὄσαπερ ἔφασκον, κᾶτι πολλῶ πλεονα.

ἄμλις μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ

παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλοιν.

*ΦΙΛ.* σοφόν γε τουτί καὶ γέροντι πρόσφορον 81  
ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίαις.

*ΒΔΕ.* καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῇ,  
φοφείν ἐὰν δέη τι. *ΦΙΛ.* τοῦτ' αὐ δεξιόν·  
κᾶν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.  
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν φοφήσομαι

- ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἐμ' ἐξηνέγκατε; 616
- ΒΔΕ.** ἵνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,  
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.
- ΔΙΑ.** ἔν ἐτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. **ΒΔΕ.** τὸ τί;
- ΔΙΑ.** θήρῳν εἰ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
- ΒΔΕ.** πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὔτοσί. 820
- ΔΙΑ.** ὦ δέσποθ' ἦρωσ, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
- ΒΔΕ.** οἴοσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
- ΔΙΑ.** οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρωσ ἄν ὄπλα.
- ΖΔΕ.** εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἄν δίκην  
ἐκάλοιν. **ΦΙΑ.** κάλει νυν, ὡς κάθημαι γὰ πάλαι.
- ΖΔΕ.** φέρε νυν, τί ν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 826  
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῶνία;  
ἢ Θραῖττα προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν
- ΔΙΑ.** ἐπίσχεσ οὔτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.  
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830  
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
- ΔΕ.** μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. **ΦΙΑ.** ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν  
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίκ' ἐνδοθεν.
- ΔΕ.** τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.
- ΑΝ.** βάλλ' ἐς κόρακας. τοιοντοὶ τρέφειν κύνα. 836
- ΔΕ.** τί δ' ἔστιν ἔτεόν; **ΑΝ.** οὐ γὰρ ὁ Δάβης ἀρτίως  
ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἱπνὸν ἀναρπάσας  
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
- ΔΕ.** τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ  
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρων. 840
- ΑΝ.** μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύναν  
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσαγάγη γραφήν.
- ΔΕ.** ἴθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. **ΑΝ.** ταῦτα χρῆ ποιεῖν.
- ΔΕ.** τουτί τί ἔστι; **ΦΙΑ.** χοιροκομεῖον Ἐστίας.
- ΔΕ.** εἰθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; **ΦΙΑ.** οὐκ, ἀλλ' ἵνα  
ἄφ' Ἐστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά. 846

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

**ΒΔΕ** φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

**ΦΙΛ.** οἴμοι, διατριβείς κάπολεις τριψημερῶν·  
ἐγὼ δ' ἀλοκίξειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

**ΒΔΕ.** ἰδοῦ. **ΦΙΛ.** κάλει νυν. **ΒΔΕ.** ταῦτα δῆ. **ΦΙΛ.** τίς  
οὔτωσι

ὁ πρῶτός ἐστιν; **ΒΔΕ.** ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι.  
ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

**ΦΙΛ.** οὔτος σὺ ποῖ θεῖς; **ΒΔΕ.** ἐπὶ καδίσκους. **ΦΙΛ.** μη-  
δαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστίχους.

**ΒΔΕ.** κάλλιστα τολύνν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν  
ὄσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

**ΦΙΛ.** ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

**ΒΔΕ.** εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως.

ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξευεγκάτω  
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδοθεν,  
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

**ΧΟΡ.** καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς  
καὶ ταῖς εὐχαῖς

φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,  
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου  
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

**ΒΔΕ.** εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω

**ΧΟΡ.** ᾧ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθιε,

ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται

ἐμπροσθεν οὔτους τῶν θυρῶν,

ἄπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι

παυσασμένους πλάνων.

Τῆμε Παιάν.

- ΒΔΕ.** ὦ δέσποτ' ἄναξ, γελτον ἀγνιεῦ τοῦμοῦ πρόσθεν  
 προπυλαίου, 875  
 δέξαι τελετήν καινήν, ἄναξ, ἦν τῷ πατρὶ καινο-  
 τομοῦμεν·  
 παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ  
 πρίνινον ἦθος,  
 ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρα-  
 μίξας·  
 ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνδράποισ  
 ἦπιον αὐτόν,  
 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880  
 τῶν γραψαμένων  
 κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,  
 καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας  
 ἀπὸ τῆς ὀργῆς  
 τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
- ΧΟΡ.** ξυνευχόμεσθα (ταῦτά) σοι κἀπάδομεν 885  
 νέαισιν ἀρχαῖς, εἵνεκα  
 τῶν προλελεγμένων.  
 εὖνοι γὰρ ἐσμεν ἐξ οὗ  
 τὸν δῆμον ἠσθόμεσθά σου  
 φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ  
 τῶν γε νεωτέρων. 890
- ΞΔΕ.** εἴ τις θύρασιν ἠλιαστής, εἰσίτω·  
 ὡς ἠνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
- ΦΙΛ.** τίς ἄρ' ὁ φεύγων; **ΒΔΕ.** οὗτος. **ΦΙΛ.** ὅσον ἀλώ-  
 σεται.
- ΞΔΕ.** ἀκούετ' ἦδη τῆς γραφῆς. ἐγράφατο  
 κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰζωνέα, 895  
 τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν  
 τον Σικελικόν. τίμημα κλωὸς συκίνος.
- ΦΙΛ.** θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῶ.



- ΒΔΕ.** και μὴν ὁ φεύγων οὐτοσί Λάβης πάρα.  
**ΦΙΑ.** ὦ μαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, 900  
οἶον σεσηρῶς ἔξαπατήσειν μ' οἴσται.  
ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;  
**ΚΤ.** αὐ' αὐ'. **ΒΔΕ.** πάρεστιν. **ΦΙΑ.** ἕτερος οὗτος αὐ'  
Λάβης,  
ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.  
**ΒΔΕ.** σίγα, κάθιξε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγορεῖ. 905  
**ΦΙΑ.** φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ δοφῶ.  
**ΞΑΝ.** τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραψάμην,  
ἄνδρες δικασταί, τουτουί. δεινότερα γὰρ  
ἔργων δέδρακε καμὲ καὶ τὸ ἑυπαπαί.  
ἀποδρῶς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910  
κατεσικέλιξε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,  
**ΦΙΑ.** νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι  
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν  
ὁ βδελυρὸς οὗτος. **ΞΑΝ.** κοῦ μετέδωκ' αἰτούν-  
τί μοι.  
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915  
ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλη τῷ κυνί;  
**ΦΙΑ.** οὐδὲν μετέδωκεν; οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.  
θερμὸς γὰρ ἀνῆρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.  
**ΒΔΕ.** πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,  
πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. **ΦΙΑ.** ἀλλ'  
ὦγαθέ, 920  
το πραγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.  
**ΞΑΝ.** μὴ νυν ἀφήτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὐ' πολὺ  
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,  
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυνεῖαν ἐν κύκλῳ  
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐξεδήδοκεν. 925  
**ΦΙΑ.** ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἐστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.  
**ΞΑΝ.** πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε

τρέφειν δύναται ἂν μία λόχη κλέπτα δύο·  
 ἵνα μὴ κεκλάγχω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·  
 ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι. 930

ΦΙΛ. ἰοὺ ἰοὺ.

ὄσας κατηγορήσε τὰς πανουργίας.  
 κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,  
 ἄλεκτρον; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.  
 ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.

ΒΔΕ. αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ 936  
 Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον,  
 δοῖδνα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,  
 καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω, 940

ΦΙΛ. τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,  
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;  
 ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.

ΦΙΛ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ. 945

ΒΔΕ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,  
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης  
 ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.  
 πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.  
 χαλεπὸν μὲν, ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου 950  
 ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.  
 ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛ. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,  
 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι. 955

ΦΙΛ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν  
 καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφέιλτο,  
 ξύγγνωθι. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

- ΦΙΛ.** ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960  
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- ΒΔΕ.** ἄκουσον ᾧ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.  
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·  
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,  
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965  
φησι κατακνήσαι. **ΦΙΛ.** νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
- ΒΔΕ.** ᾧ δαιμόνι', ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.  
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει  
καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδέποτ' ἐν ταύτῳ μένει.  
ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970  
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρη,  
τούτων μεταίτεϊ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
- ΦΙΛ.** αἰβοῖ, τί κακὸν ποτ' ἐσθ' ὄτῳ μαλάττομαι;  
κακὸν τι περιμένει με κἀναπέιθομαι.
- ΒΔΕ.** ἰθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτόν, ᾧ πάτερ, 975  
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;  
ἀναβαίνειτ', ᾧ πονηρά, καὶ κνυζούμενα  
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙΛ.** κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. **ΒΔΕ.** καταβή-  
σομαι.  
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάννυ 980  
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- ΦΙΛ.** ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ροφεῖν.  
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ἐμὴν  
οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔΕ.** οὐκουν ἀποφεύγει δῆτα; **ΦΙΛ.** χαλεπὸν εἶ-  
δέναι. 985
- ΒΔΕ.** ἰθ', ᾧ πατρίδιον, ἐπὶ τα βελτίω τρέπου.  
τηνδὶ λαβῶν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον  
μύσας παρᾶξον κἀπόλυσον, ᾧ πάτερ.
- ΦΙΛ.** οὐ δῆτα· κἰθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

**BΔE.** φέρε νύν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990

**ΦΙΑ.** ὄδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; **BΔE.** οὗτος. **ΦΙΑ.** αὕτη  
νταῦθ' ἐνι.

**BΔE.** ἐξηπάτηται, κάπολέλυκεν οὐχ ἑκάν.  
φέρ' ἐξεράσω. **ΦΙΑ.** πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

**BΔE.** δεῖξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.  
πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; **ΦΙΑ.** οἴμοι, ποῦ  
'σθ' ὕδωρ; 995

**BΔE.** ἔπαιρε σαυτόν. **ΦΙΑ.** εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,  
ὄντως ἀπέφυγεν; **BΔE.** νή Δί'. **ΦΙΑ.** οὐδέν  
εἰμ' ἄρα.

**BΔE.** μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

**ΦΙΑ.** πῶς οὖν ἐμαντῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,  
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000  
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·  
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κού τούμοῦ τρόπου.

**BΔE.** καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,  
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαντοῦ πανταχοῦ,  
ἐπὶ δειπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005  
ᾧσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·  
κούκ ἐγχανεῖται σ' ἑξαπατῶν Ἵπέρβολος.  
ἀλλ' εἰσίσωμεν. **ΦΙΑ.** ταῦτά νυν, εἵπερ δοκεῖ.

**ΧΟΡ.** ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'·  
ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010  
ἀναρίθμητοι,

νῦν μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι

μὴ πῆση φαύλως χαμαῖς'  
εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

ἔστι πάσχειν, κού πρὸς ὑμῶν.

νῦν αὐτε λεφ' προσέχετε τὸν νοῦν, εἵπερ καθαρὸν  
τι φιλεῖτε. 1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπι-  
 θυμεῖ.  
 ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτούς ἐν  
 πεποικηκώς,  
 τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρυβδην  
 ἑτέροισι ποιηταῖς,  
 μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διὰ-  
 νοιαν,  
 εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνθὺς κωμωδικὰ πολλὰ  
 χέασθαι. 1026  
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ'  
 ἑαυτὸν,  
 οὐκ ἀλλοτριῶν, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'  
 ἠνιοχήσας.  
 ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεις πάποτ' ἐν  
 ὑμῖν,  
 οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὴν  
 φρόνημα,  
 οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' ἐν  
 τις ἐραστής, 1028  
 κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπενυδε πρὸς  
 αὐτόν,  
 οὐδενὶ πάποτέ φησὶ πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχον  
 ἐπεικῆ,  
 ἵνα τὰς Μούσας αἰσιν χρῆται μὴ προαγωγόντα  
 ἀποφήνη.  
 οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώπου  
 φῆσ' ἐπιθέσθαι,  
 ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστους  
 ἐπιχειρεῖν, 1030  
 θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ κατ'  
 χαρόδοντι,



τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνωῦσι  
 παραχρῆμα,  
 ὁ δὲ ποιητῆς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νο-  
 μίσται,  
 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν  
 ξυνέτριψεν. 109

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,  
 ὡ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας  
 καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν  
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,  
 καὶ τὰ νοήματα σώξασθ' αὐτῶν. 105  
 ἐσβάλλετε τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς  
 μετὰ τῶν μῆλων.

κἄν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους  
 τῶν ἱματίων

ὀξήσει δεξιότητος.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν χοροῖς, 106  
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,  
 καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι,  
 πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'  
 οἴχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ  
 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 105

ἀλλὰ κακ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε δώμην  
 νεανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω  
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-  
 λῶν κικίννου νεανιῶν καὶ  
 σχῆμα κεῦρουπρωκτίαν. 107

εἴ τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν  
 εἶτα θαυμάξει μ' ὄρων μέσον διεσφηκωμένοι,  
 ἦτις ἡμῶν ἢ πίνουσι τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,  
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν.

ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τούρροπύγιον,  
 Ἄττικοὶ μόνου δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες, 1076  
 ἀνδρικότατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν  
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,  
 τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-  
 πολῶν,

ἔξελεῖν ἡμῶν μενοιναῶν πρὸς βίαν τάνθρηγνα. 1080  
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι  
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,  
 στᾶς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην  
 ἐσθίων·

ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.  
 ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.  
 γλαυῆ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν δι-  
 ἕπτατο. 1086

εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλά-  
 κους,  
 οἱ δ' ἔφρευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρυῖς κεντού-  
 μενοι·

ᾧστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι  
 μηδὲν Ἄττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικότε-  
 ρον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦν τόθ' ᾧστε πάντα με δεδοικέναι,  
 καὶ κατεστρεψάμην  
 τοὺς ἐναντίους, πλέων κείσε ταῖς τριήρεσιν.  
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως  
 φῆσιν εὐ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ 1096  
 συκοφαντήσειν τινα  
 φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.  
 τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,  
 αἰτιώτατοι φέρεσθαι  
 τον φόρον δεῦρ' ἔσμεν, ὃν κλέ-



πτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100  
 πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε  
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἐμφερε-  
 στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον  
 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105  
 εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.  
 ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάν-  
 θρήνια,

οἱ μὲν ἡμῶν οὐπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑν-  
 δεκα,

οἱ δ' ἐν φθείρῃ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις  
 ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες εἰς τὴν γῆν  
 μόλις 1110

ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι  
 ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἑσμέν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα ἀκποριζόμεν βίον.  
 ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,  
 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἐνδον τοῦρῶ-  
 φου 1115

τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.  
 τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτε-  
 τος ᾧν

ἐκροφῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ-  
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβῆ-  
 ἄλλ' ἔμοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχ-  
 ὄστις ἂν μὴ ᾗ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῶν  
 λον. 1120

ΦΙΛ. οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,  
 ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,  
 ὃθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔΕ. ἀγαθὸν εἰκασ οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

- ΦΙΑ.** μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.  
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος  
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεί τριώβολον.
- ΒΔΕ.** ἀλλ' οὖν πεπειράσσω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ  
ἔμοι σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΒΙΑ.** τί οὖν κελύεις δρᾶν με; **ΒΔΕ.** τὸν τρίβων' ἄφες·  
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΒΙΑ.** ἔπειτα παίδας χρῆ φυτεύειν καὶ τρέφειν,  
ὄθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνέξαι βούλεται;
- ΙΔΕ.** ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβῶν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΒΙΑ.** τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;
- ΙΔΕ.** οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καννάκην.
- ΒΙΑ.** ἐγὼ δὲ σίσυραν ῥόμην Θυμαίτιδα.
- ΙΔΕ.** κοῦ θαυμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.  
ἔγνωσ γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. **ΦΙΑ.** ἐγὼ;  
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεὶ γέ μοι 1141  
ἔοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΔΕ.** οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΙΑ.** ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΔΕ.** πόθεν, ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145  
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι  
ἔριων τάλαντον καταπέπωκε ῥαδίως.
- ΙΑ.** οὐκ οὐν ἐριώλην δῆτ' ἐχοῖν ταύτην καλεῖν  
δικαιότερόν γ' ἢ καννάκην; **ΒΔΕ.** ἔχ', ὦγαθέ,  
καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος. **ΦΙΑ.** οἴμοι δείλαιος·  
ὡς θερμοῦν ἢ μιὰ τί μιν κατήρυγεν. 1151
- ΙΕ.** οὐκ ἀναβαλεῖ; **ΦΙΑ.** μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ',  
ὦγαθέ,  
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΙΕ.** φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
- Α.** κατὰθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. **ΒΔΕ.** τῆ τί δή;
- Α.** ἴν' ἐξέλης με πρὶν διερρηκέναι. 1156

- ΒΔΕ** ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,  
τασδί δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
- ΦΙΛ.** ἐγὼ γὰρ ἂν τλαιῖν ὑποδύσασθαι ποτε  
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν θυσμενῇ καττύματα; 116
- ΒΔΕ.** ἐνθες ποτ', ὦ τάν, κάποβαιν' ἐρωμένως  
ἔς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. **ΦΙΛ.** ἀδικεῖς γέ με  
ἔς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
- ΒΔΕ.** φέρε καὶ τὸν ἔτερον. **ΦΙΛ.** μηδαμῶς τοῦτόν γ'  
ἔπει 116
- πάνυ μισολάκων αὐτοῦ' στιν εἰς τῶν δακτύλων.
- ΒΔΕ.** οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. **ΦΙΛ.** κακοδαίμων ἐγὼ  
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
- ΒΔΕ.** ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως  
ὠδὲ προβάς τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.
- ΦΙΛ.** ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὄτω 117  
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσιῶν.
- ΒΔΕ.** ὄτω; δοθιῖνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙΛ.** καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔΕ.** ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν  
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 117
- ΦΙΛ.** ἐγῶγε. **ΒΔΕ.** τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; **ΒΔΕ.** ποι  
λοὺς πάν
- πρωτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,  
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
- ΒΔΕ** μή μοι γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,  
οἴους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν 118
- ΦΙΛ.** ἐγῶδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν  
ἐκείνον, ὡς οὔτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλιῆ.
- ΒΔΕ.** ὦ σκαιὲ κάπαίδευτε, Θεογένης ἔφη  
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,  
μῦς καὶ γαλιᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 118
- ΦΙΛ.** ποίους τινὰς δὲ χρῆ λέγειν; **ΒΔΕ.** μεγαλοπρεπῆ

ὡς ξυνεθεώρεις Ἄνδροκλει καὶ Κλεισθένει.

- ΒΙΑ.** ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῦ  
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.
- ΒΔΕ.** ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190  
Ἐφρουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,  
ἤδη γέρον ἄν καὶ πολίος, ἔχων δέ τοι  
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ  
θώρακ' ἄριστον. **ΦΙΑ.** παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.  
πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195
- ΒΔΕ.** οὕτως διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.  
ἀλλ' ἔτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις  
πίνων, σεαυτοῦ ποιοῦν ἂν λέξαι δοκεῖς  
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;
- ΒΙΑ.** ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200  
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΔΕ.** ἀπολείς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον  
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα  
ἔδραμες, ἀνευρῶν ὅ τι νεανικώτατον.
- ΙΑ.** ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικώτατον· 1205  
ὄτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ἄν βούπαις ἔτι,  
εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- ΔΕ.** παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προμάνθανε  
ξυμποτικός εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
- ΙΑ.** πῶς οὖν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. **ΒΔΕ.** εὐσχη-  
μόνως.
- ΙΑ.** ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; **ΒΔΕ.** μηδαμῶς. 1211
- ΓΑ.** πῶς δαί; **ΒΔΕ.** τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμνα-  
στικῶς  
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.  
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·  
ὄροφὴν θέασαι, κρεκᾶδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215  
ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·

δειπνούμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

- ΦΙΛ.** πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;
- ΒΔΕ.** αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται  
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων, 124  
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.  
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. **ΦΙΛ.** καλῶς
- ΒΔΕ.** ἄληθες; **ΦΙΛ.** ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.
- ΒΔΕ.** ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,  
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον· δέξει δὲ σύ. 125  
οὐδεὶς πῶποτ' ἀνήρ ἔγενετ' Ἀθήναις
- ΦΙΛ.** οὐχ οὕτω γε πανοῦργος (οὐδὲ) κλέπτης
- ΒΔΕ.** τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοάμενος·  
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν  
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν. **ΦΙΛ.** ἐγὼ δέ γε, 126  
ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι.  
ἄνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,  
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἅ δ' ἔχεται ῥοπαῶς. 125
- ΒΔΕ.** τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος  
ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,  
Ἀδμήτου λόγον, ᾠταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς  
φίλει,  
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; **ΦΙΛ.** ᾠδικῶς ἐγώ, 127  
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίξειν,  
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίνεσθαι φίλον.
- ΒΔΕ.** μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,  
ἀνήρ σοφὸς καὶ μουσικός· κατ' ἄσεται·  
χρήματα καὶ βίον 128  
Κλειταγόρα τε κά-  
μολ μετὰ Θετταλῶν
- ΦΙΛ.** πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ καγώ.
- ΒΔΕ.** τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σὺ γ' ἐξέπιστασαι·  
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἵμεν. 129

καὶ καὶ, τὸ δείπνον, Χρυσέ, συσκευάξε νῦν,  
 ἵνα καὶ μεθύσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙΛ. μηδαμῶς  
 κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεσθαι  
 καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,  
 κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255

ΔΕ. οὔκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.  
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπουθότα,  
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,  
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,  
 ὧν ἑμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κατ' ἐς γέλων 1260  
 τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποιχεται.

Λ. μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,  
 εἶπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι θρῶ κακόν.

ΙΕ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Ρ. πολλὰκίς δὴ' δοξ' ἑμαντῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265  
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·

ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-  
 βύλου,

οὗτος ὄν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ φοιᾶς  
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

πεινῆ γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν. 1270

ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'· εἴτ' ἐκεῖ  
 μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς

Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὧν ἐλάττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν, 1275

παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,

πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,

τὸν καθαροειδέτατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·

τον δ' ὑποκριτὴν ἔτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·

εἴτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280

1275—1283. = 1284—1291.

ὄντινά ποτ' ᾤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,  
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν  
γλωττοποιεῖν εἰς τὰ κορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

\* \* \* \* \*

εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,  
ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 126  
καί με κακίαις ἔκνισε· κᾶθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,  
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,  
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,  
σκαμμ' τιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.  
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθηκίσα· 127  
εἶτα νῦν ἔξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,  
καὶ τρισμακάριαι τοῦ πλ ταῖς πλευραῖς τέγουσ.  
ὡς εὐ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς  
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 128  
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

ΧΟΡ. τί δ' ἔστιν, ᾧ παί; παῖδα γάρ, κἂν ἢ γέρων,  
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν  
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 129  
καίτοι παρῆν Ἴπκυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,  
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρόνιχον.  
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροῦ.  
εὐθύς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κάραθῶν,  
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,  
ὥσπερ καχρῶων οὐνίδιον εὐωχήμενον· 130  
κᾶτυπτε δὴ με νεανικῶς, παί παῖ καλῶν.  
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·  
ἔοικας, ᾧ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί  
κλητηρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι. 131  
ὁ δ' ἀνακραγῶν ἀντήκασ' αὐτὸν πᾶρνοπι

τὰ θροῖα τοῦ τριβωνοῦ ἀποβεβληκότει,  
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.  
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·  
 οὗτος δὲ διεμύλλαινε, ὡς δὴ δεξιός. 1315  
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θουφράστον ἤρετ', εἰπέ μοι,  
 ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομφὸς εἶναι προσποιεῖ,  
 κωμφοδολοικῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;  
 τοιαῦτα περιύβριξεν αὐτοὺς ἐν μέρει,  
 σκωπτῶν ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320  
 ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.  
 ἐπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἰκαδ' ἔρχεται  
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.  
 ὁδὸν δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέερχεται.  
 ἀλλ' ἐκποδῶν ἅπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

**ΦΙΛ.** ἄνεχε, πάρεχε·  
 κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν  
 ἐπακολουθούντων ἐμοί·  
 οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὑμᾶς,  
 ὧ πονηροί, ταυτηὶ τῇ 1330  
 δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

**ΣΔΕ.** ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην  
 ἡμῖν ἅπασι, κεί σφόδρ' εἰ νεανίας.  
 ἀθρόοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

**ΦΙΛ.** ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι. 1335  
 ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἄρά γ' ἴσθ'  
 ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι  
 δικῶν; ἰαιβοὶ αἰβοὶ.  
 τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.  
 οὐκ ἄπει σὺ; \* \* ποῦ 'στιν 1340  
 ἡλιαστής; ἐκποδῶν.

ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον,  
 τῇ χειρὶ τουθὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.



- ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σακρὸν το σχοινίον·  
 ὁμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.  
 ὄρᾳς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην 134  
 μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·  
 ὦν εἴνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδι χάριν.  
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,  
 ἀλλ' ἔξακατήσεις κάγχανει τούτῳ μέγα·  
 πολλοῖς γὰρ ἤδη χιτέροις αὐτ' εἰργάσω. 135  
 εἴαν γένη δὲ μὴ κακὴ νυκὶ γυνή,  
 ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,  
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον.  
 νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαντοῦ χρημάτων.  
 νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 136  
 τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον  
 κᾶλλως κυμνοπριστοκαρδαμόγλυφον.  
 ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρεῶ.  
 πατὴρ γὰρ οὐδέεις ἐστὶν αὐτῷ πλήν ἐμοῦ.  
 ὅδι δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' εἴοικε θεῖν. 137  
 ἀλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς  
 λαβοῦσ', ἴν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,  
 οἴως ποθ' οὐτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.  
 ΒΔΕ. ὦ οὐτος οὐτος, τυφεδανὲ καὶ χοιροθήλιψ,  
 ποθεῖν ἐρᾶν τ' εἴοικας ὠραίας σοροῦ. 138  
 οὔ τοι καταπροῖξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρωῖν.  
 ΦΙΑ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.  
 ΒΔΕ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν ἀυλητρίδα  
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙΑ. ποίαν ἀυλητρίδα  
 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τυμβου πεσῶν; 139  
 ΒΔΕ. νῆ τὸν Δί', αὐτῆ πού 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς.  
 ΦΙΑ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάετα.  
 ΒΔΕ. δᾶς ἦδε; ΦΙΑ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὄρᾳς ἐστὶ γυμένη.  
 ΒΔΕ. τί δὲ τὸ μέλαν τουτ ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

- ΦΙΑ.** ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται. 1375  
**ΒΔΕ.** ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὔτοςί;  
**ΦΙΑ.** ὄξος μὲν οἶν τῆς δαδὸς οὔτος ἐξέχει.  
**ΒΔΕ.** τί λεγεις σύ; ποτος ὄξος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;  
**ΦΙΑ.** ἂ ἂ, τί μέλλεις δρᾶν; **ΒΔΕ.** ἄγειν ταύτην λαβῶν  
 ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380  
 κούδεν δύνασθαι δρᾶν. **ΦΙΑ.** ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.  
 Ὀλυμπίασιν ἠνίκ' ἐθεώροον ἐγώ,  
 Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς,  
 ἤδη γέρων ᾧν· εἶτα τῇ πυγμῇ θεων  
 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385  
 πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπόπια.  
**ΒΔΕ.** νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.  
**ΑΡΤ.** ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.  
 ὄθι γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπάλεσεν  
 τῇ δαδί παιῶν, κάξέβαλεν ἐντευθενί 1390  
 ἄρτους δέκ' ὀβολῶν ἀπιθήκην τέτταρας.  
**ΒΔΕ.** ὄρας ἂ δέθρακας; πράγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας  
 ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. **ΦΙΑ.** οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ  
 λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιό·  
 ᾧστ' οἶδ' ὅτι τὴ ταύτη διαλλαχθήσομαι. 1395  
**ΑΡΤ.** οὐ τοι μὰ τῷ θεῷ καταπροῖξει Μυρτιάς  
 τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,  
 οὔτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.  
**ΙΑ.** ἄκουσον, ᾧ γύναι· λόγον σοι βούλομαι  
 λέξαι χαρίεντα. **ΑΡΤ.** μὰ Δία μὴ μοί γ', ᾧ μέλε.  
**ΙΑ.** Αἰσωπον ἀπὸ δειπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας 1401  
 θρασεία καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.  
 κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ᾧ κύον κύον,  
 εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν  
 πυρούς πρῖαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405  
**ΑΡΤ.** καὶ καταγαλᾶς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἶ,

πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,  
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

**ΦΙΛ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.  
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410  
ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

**ΑΡΤ.** ἄληθες, οὗτος; **ΦΙΛ.** καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν.  
γυναικί κλητεύων, ἔοικας θαψίνῃ  
Ἴνοι κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

**ΒΔΕ.** ὀδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἐρχεται 1415  
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

**ΚΑΤ.** οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον,  
ὑβρεως. **ΒΔΕ.** ὑβρεως; μὴ, μὴ καλέσης πρὸς τῶν  
θεῶν.

ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι,  
ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι. 1420

**ΦΙΛ.** ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι  
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.  
ἀλλ' ἔλθε δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,  
ὄ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,  
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425

**ΚΑΤ.** σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐδέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

**ΦΙΛ.** ἀνήρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,  
καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·  
ἐτύγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.  
κᾶπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνήρ αὐτῷ φίλος· 1430  
ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.  
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.

**ΒΔΕ.** ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

**ΚΑΤ.** ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

**ΦΙΛ.** ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435  
κατέαξ' ἔχλον. **ΚΑΤ.** ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

**ΦΙΛ.** οὐχίλος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·

εἶθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν  
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἑάσας ἐν τάχει  
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440

ΑΤ. ὕβρις', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῆ.

ΔΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρο' ἔτ' ἐντανθοὶ μενεῖς,  
ἀλλ' ἀράμενος οἶσω σε. ΦΙΛ. τί ποιεῖς; ΒΔΕ. ὅ τι  
ποιῶ;

εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα  
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445

ΙΑ. Αἰσωπον οἱ Δελφοὶ ποτ' ΒΔΕ. ὀλλγρον μοι μέλει.

ΙΑ. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθαρός ποτε

ΔΕ. οἴμ' ὡς ἀπολωῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθάροις.

ΟΡ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450

τὸν πρέσβυν, οἱ μετέστη  
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἢ μέγα τι μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακόν. 1455

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

φύσσεος, ἣν ἔχοι τις ἀεί.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·

ξυνόντες γνώμῃς ἐτέρων 1460

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἔμοι

καὶ τοῖσιν εὐφρονοῦσιν

τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν

φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465

ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις  
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.  
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων  
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος  
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις  
κατακοσμηῆσαι πράγμασι;

1470

ΞΑΝ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα  
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.

1475

ὁ γὰρ γέρων ὡς ἐπιε διὰ πολλοῦ χρόνου  
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρῆς τῷ πράγματι  
ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται  
τάρχαι' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·

καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνου  
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

1480

ΦΙΛ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛ. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ  
σχήματος ἀρχή

1485

ΞΑΝ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ φώμης,  
οἶον μυκτῆρ μυκᾶται καὶ

σφόνδυλος ἀχει· ΞΑΝ. πῖθ' ἑλλέβορον.

ΦΙΛ. πτήσσει Φρόνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ,

1490

ΞΑΝ. τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίξων.

πρωκτὸς χάσκει. ΞΑΝ. κατὰ σαντὸν ὄρα.

ΦΙΛ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις  
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδῶν.

1495

ΞΑΝ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛ. φερε νυν ἀνεῖπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.  
εἰ τις τραγῳδὸς φησιν ὄρχεῖσθαι καλῶς,  
ἔμοι διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.

1499

φησίν τις, ἢ οὐδείς; ΞΑΝ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

ΒΙΑ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΞΑΝ. υἱὸς Καρκίνου  
ὁ μέσατος. ΦΙΑ. ἀλλ' οὐτός γε καταποθήσεται·  
ἀπολωὼ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.

ἐν τῷ θυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΞΑΝ. ἀλλ', φῆρυξέ,  
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505  
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙΑ. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνου.  
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.

ΒΙΑ. τουτί τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξίς, ἢ φάλαγξ;

ΞΑΝ. ὁ πιννοτήρης οὐτός ἐστι τοῦ γένους, 1510  
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.

ΒΙΑ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·  
ὄσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.

ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, φῆρυξέ.  
ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515

ΓΟΡ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν  
ἅπαντες,

ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἐαυ-  
τούς.

ἄγ', ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα

τοῦ θαλασσίου θεοῦ,

πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520

καὶ θιν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο

καρίδων ἀδελφοί·

ταχὺν πόδα κυκλοσοβείτε,

καὶ τὸ Φρυγίχειον

ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525

ιδόντες ἄνω σκέλος ὦ-

ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

βίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530  
 καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ πατὴρ προσέρπει  
 ἡσθεὶς ἐπὶ τοσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖς τριόρχαις.  
 ἀλλ' ἐξάγει, εἰ τι φιλεῖτ', ὀρχούμενοι θύραξ<sup>ε</sup> 1535  
 ὑμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν.  
 ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγηδῶν.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

## **Reallexikon des klassischen Altertums. Von Fr. Lübker.**

Siebente, verbesserte Auflage, von Prof. Dr. Max Eriker. Mit zahlr. Abbildungen. In Halbfranz geb.  $\mathcal{M}$  16.50.

Lübkers Reallexikon soll vor allem den Zwecken des humanistischen Unterrichts dienen. Deshalb wurde eine Beschränkung des Inhalts auf die Seiten und Teile des Altertums angestrebt, deren Erkenntnis für unsere in Gymnasien unterrichtete Jugend wichtig und angemessen ist, auf den Bereich der vorzugsweise in Schulen gelesenen Klassiker, auf alle die Gebiete und Gegenstände des Altertums, deren Verständnis dem jungen Leser so recht anschaulich und fruchtbar gemacht werden kann. Es galt also vor allen Dingen, einerseits die rechte Lesung der großen Alten selbst zu unterstützen, andererseits von kleinen Punkten aus einen Überblick über größere Partien und eine Einsicht in den Zusammenhang des antiken Lebens und Denkens zu vermitteln. Aus diesem Grunde mußte ein sorgsameres Bemühen darauf gerichtet sein, eine Menge vereinzelter und eben darum anhaltlos verschwindender Notizen in ein größeres Ganze zusammenzufassen.

## **Kulturbilder aus griechischen Städten. Von Oberlehrer Dr. Erich Ziebarth.**

Mit zahlr. Abbildungen. Geh.  $\mathcal{M}$  1 —, in Leinwand geb.  $\mathcal{M}$  1.25.

Sucht ein anschauliches Bild zu entwerfen von dem Aussehen einer altgriechischen Stadt und von dem städtischen Leben in ihr, auf Grund der Ausgrabungen und der inschriftlichen Denkmäler; die altgriechischen Bergstädte Thera, Pergamon, Priene, Milet, der Tempel von Didyma werden geschildert. Stadtpläne und Abbildungen suchen die einzelnen Städtebilder zu erläutern.

## **Pompeji, eine hellenistische Stadt in Italien. Von Prof. Dr. Fr. v. Duhn.**

Mit 62 Abbildungen. Geh.  $\mathcal{M}$  1. —, in Leinwand geb.  $\mathcal{M}$  1.25.

Sucht, durch zahlreiche Abbildungen unterstützt, an dem besonders greifbaren Beispiel Pompejis die Übertragung der griechischen Kultur und Kunst nach Italien, ihr Werden zur Weltkultur und Weltkunst verständlich zu machen, wobei die Hauptphasen der Entwicklung Pompejis, immer im Hinblick auf die gestaltende Bedeutung, die gerade der Hellenismus für die Ausbildung der Stadt, ihrer Lebens- und Kunstformen gehabt hat, zur Darstellung gelangen.

## **Die Sagen des klassischen Altertums. Von H. W. Stoll.**

6. Auflage. Neu bearbeitet von Dr. Hans Lamer. 2 Bände. Mit 79 Abbildungen. Geb. je  $\mathcal{M}$  3.60. In einem Band geb.  $\mathcal{M}$  6. —

Die allbekanntesten Werke von Stoll, der sich um die Verbreitung und Popularisierung der Kenntnis des klassischen Altertums so hohe Verdienste erworben hat, erscheinen hier in neuer Form und in neuem, wesentlich verbessertem Gewande.

Band I behandelt Sagenreihen wie die von Herakles, Theseus, den Argonauten, Oidipus usw., Band II wesentlich den Inhalt von Ilias und Odyssee.

Die in reicher Zahl beigegebenen Abbildungen sind in bestmöglicher Wiedergabe ganz neu hergestellt worden. So werden die drei Stollischen Bücher in ihrer Neugestaltung als die besten Orientierungsmittel über den antiken Sagenreichtum und die antike Mythologie gelten dürfen und sich bald der gleichen Beliebtheit erfreuen, die sie sich in ihrer alten Form durch Jahrzehnte bewahrt haben.



VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG

# DIE HELLENISCHE KULTUR

DARGESTELLT VON  
**FRITZ BAUMGARTEN, FRANZ POLAND, RICHARD WAGNER**

Mit 7 farbigen Tafeln, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text  
und auf 2 Doppeltafeln

[X u. 491 S.] gr 8. 1906 geh. M 10 —, in Leinw. geb. M 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und (in einem zweiten, in Vorbereitung befindlichen Bande) der römischen Kultur in weiterem Umfange, als sie bisher vorliegt, soll dies Werk Rechnung tragen. Die Verfasser die sämtlich im praktischen Schuldienst stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung in einer für jeden Gebildeten faßlichen und lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen unserer höheren Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger Bilderschmuck zur Seite, der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger und unmittelbarer gerade das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht wird.

„Ein Buch, das, ohne mit Gelehrsamkeit zu prahlen, die wissenschaftliche Tüchtigkeit der Verfasser bezeugt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie der des Schrifttums und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltlich reich, verständlich und gefällig. Trefflich ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Einleitung. Ganz meisterhaft scheint mir die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Redensarten, selten Urteile, die für den Leser in der Luft schweben, weil ihm die Anschauungen fehlen. Was zu sagen ist, wird meist an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der äußerlichen Geschichte der Kunst kommt auch die Stillentwicklung zu vollem Recht. In staatliche Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Betätigungen anschaulich und doch nicht zu ausführlich vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erleichtern oft das Verständnis. Die Schilderung des geistigen Lebens, besonders die gewaltigeren Persönlichkeiten hervor, begnügt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Urteilen, sondern führt, soweit tunlich, auch Proben an oder gibt Inhaltsangaben der überlieferten Werke, die auch dem mit der griechischen Literatur unbekanntem Leser ein Verständnis für die Bedeutung dieser Geisteshelden eröffnen.“

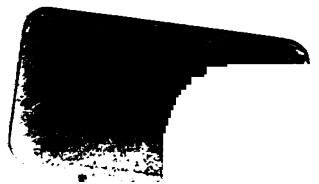
(Lehrproben und Lehrgänge 1906. I)

„Das Buch war geradezu ein Bedürfnis. Nach den reichen Ergebnissen die in den letzten Jahrzehnten Ausgrabungen, Entdeckungen und Papyri in Griechenland, auf den Inseln, in Kleinasien und Ägypten gebracht haben, brauchten wir eine Darstellung, die wieder auf der Höhe der Zeit stand. Diese haben uns die drei Verfasser in dem neuen Buche gegeben. ... So tritt dauernd Bedeutende klarer vor die Augen, und der Leser erhält ein Verständnis für den Ewigkeitswort der griechischen Kultur.“

(Straßburger Post. 17. December 1905)

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

1355



Ga 110.588

Vespae.

Widener Library

004611841



3 2044 085 091 320